Dečje vesti

2023 • DRUGO TROMESEČJE • INTEREVROPSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Tereza, 14 godina, ide u crkvu svake subote. Sa njom idu i njena majka, dva starija brata i sestra. Bog je iskoristio Terezu da dovede celu njenu porodicu u crkvu. Njeno iskustvo je na 28. strani.

RUMUNIJA

4 Darija ide u vrtić | 1. april
6 Torta sa šlagom | 8. april
8 „BUHUHUHUUU!“ | 15. april

PORTUGAL

10 Ovo nije crkva! | 22. april
12 Odlazak kod adventista | 29. april
14 Plakanje u školi | 6. maj

NEMAČKA

16 Krov koji prokišnjava | 13. maj
18 Nema kiše u kući bez krova | 20. maj
20 Izgubljeni ključevi od automobila | 27. maj

ITALIJA

22 Nema više fleke | 3. jun
24 Ljubav i rat | 10. jun
26 Nisi sama | 17. jun
28 Trinaesta subota: Želim da idem u crkvu | 24. jun
30 Budući projekti Trinaeste subote
31 Dečje aktivnosti
35 Resursi za učitelje
36 Mapa

SEVENTH-DAY ADVENTIST CHURCH®

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

U ovom tromesečju predstavljamo deci Interevropsko odeljenje, koje nadgleda rad Crkve adventista sedmog dana u 20 zemalja i teritorija: Andori, Austriji, Belgiji, Bugarskoj, Češkoj, Francuskoj, Nemačkoj, Gibraltaru, Italiji, Lihtenštajnu, Luksemburgu, Malti, Monaku, Portugalu, Rumuniji, San Marinu, Slovačkoj, Španiji, Švajcarskoj i Vatikanu.

U regionu živi 337.892.000 ljudi, uključujući 178.378 adventista. To je odnos jednog adventista na 1.894 ljudi. To je otprilike isti odnos kao pre tri godine, kada je prošli put predstavljena ova divizija za projekte Trinaeste subote, ukazujući na izazov dostizanja uglavnom sekularnih zemalja Evrope sa dobrom vešću o Isusovom skorom dolasku.

Prilike

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja upotrebiće se za pet projekata u Interevropskoj diviziji:

- Osnovnu školu Setubal u Portugalu
- Hop Lajf Centar u Lionu u Francuskoj
- Omladinski kamp i trening centar u Glandu u Švajcarskoj
- Osnovnu školu u Moiseu u Rumuniji
- Centar za aktivnosti posle škole u Galaci u Rumuniji

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će pet projekata misije u četiri zemlje. Više informacija možete pronaći u bočnoj traci na ovoj stranici.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com.

Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Interevropske divizije na bit.ly/ecd-2023. Pratite nas i na facebook.com/missionqarterlies.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa *Dečja misija,* dostupnu na stranici bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle *Misija* na bit.ly/adultmission. Misionski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle o misiji!

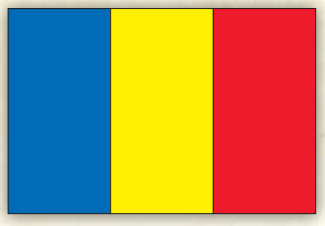

RUMUNIJA | 1. april

Darija

Darija ide u vrtić

Bio je to veliki dan za trogodišnju Dariju. Bio je to njen prvi dan u vrtiću u Rumuniji.

Darija se lepo obukla za prvi dan u vrtiću. Devojčica kovrdžave smeđe kose nosila je belu bluzu, ružičasti šešir i ljubičaste cipele. Na leđima je imala mali ranac.

Stala je ispred kuće, nestrpljivo čekajući da je majka odvede u vrtić.

Ali Dariji se nije dopao njen prvi dan u vrtiću. Nije poznavala ostalu decu. Nije poznavala ni vaspitačicu, i ona joj je izgledala veliko i strašno. Darijine oči otkrivale su njen strah. Kao da je mislila: „Molim te vaspitačice, nemoj da me progutaš!"

Ali posle dva dana u vrtiću, Darija se predomislila. Ipak joj se dopao vrtić! Brzo se sprijateljila sa drugom decom. Vaspitačica je ipak bila ljubazna i nežna. Darija se ponovo radovala odlasku u vrtić.

„Želim da idem tamo! Želim da idem tamo!", rekla je majci.

Darija je u vrtiću naučila mnogo stvari za vrlo kratko vreme. Majka je videla da je počela da se ponaša drugačije. Kada ju je majka pozvala da jede, Darija je odbila da odmah dođe.

„Moramo da operemo ruke pre jela", rekla je devojčica.

Majka nije bila uznemirena. U stvari, bila je srećna. Ranije se Darija po ceo dan igrala u blatu i uvek je bila prljava. Majka je morala da joj kaže: „Operi ruke, operi ruke." Darija je uvek govorila: „Neću!"

Sada je, međutim, Darija prala ruke a majka ništa nije morala da joj kaže.

„Konačno, nešto dobro!", rekla je majka.

Nakon što je oprala i obrisala ruke, Darija je sela za sto na kome je bilo postavljeno tradicionalno rumunsko jelo koje se sastojalo od samalije (punjenog kupusa) i kukuruznog hleba. Oba su bila prelivena pavlakom. Za desert je majka napravila palačinke sa želeom od šljiva.

Darija je ponovo odbila da jede.

„Moramo da se molimo“, rekla je.

Majka je bila iznenađena. Porodica se obično nije molila za stolom. „Ako to želiš da uradiš za sebe, možeš“, rekla je.

Darija je pognula glavu i zatvorila oči. Njeno lice je izgledalo tako nevino dok je pokušavala da sklopi svoje male ruke u molitvi. Konačno je uspela da sklopi ruke.

„Oče naš na nebesima“, molila se. „Pomozi nam sada i sutra. Amin.”

Darija je naučila mnoge stvari u vrtiću. Naučila je o čistoći i o Bogu i o tome kako da se moli. Naučila je i da crta, a volela je da crta cveće i anđele na kamenju, na papiru i drugim podlogama. Naučila je abecedu, boje i biljke.

U Rumuniji deca idu u nulti razred između vrtića i prvog razreda. Kada je Darija završila vrtić i krenula u nulti razred, njena nova učiteljica je bila iznenađena. Darija je bila jedino dete u nultom razredu koje je znalo da čita i piše. „Gde si išla u vrtić?“, upitala je.

Saznala je da je Darija išla u poseban vrtić – adventistički vrtić u Rumuniji.

Deo vaših darova Trinaeste subote pomoći će da se otvori škola i centar za vanškolske aktivnosti u Rumuniji, gde deca poput Darije mogu da nauče abecedu, boje, biljke, da crtaju, da održavaju higijenu i, što je najvažnije, o Bogu koji čuje molitve. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci gde se Rumunija nalazi na karti.
- Upotrebite kartu da pokažete lokacije dva projekta misije, osnovne škole i centra za vanškolske aktivnosti, koji će dobiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja u Rumuniji. Možete koristiti kartu misije (preuzmite kartu na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq) da prikažete gradove Mojzei (osnovna škola) i Galaci (centar za vanškolske aktivnosti).
- Ostale fotografije preuzmite na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije na: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Adventistička poruka je prvi put propovedana na teritoriji Rumunije 1869. godine kada se Mihail Belina Čehovski, bivši poljski sveštenik i nezvanični adventistički misionar u Evropi, naselio prvo u Transilvaniji a zatim u Piteštiju u Vlaškoj, gde je formirao male grupe vernika. Njegov rad u Transilvaniji kratko je trajao i nije doneo trajne rezultate, ali je ostao u Piteštiju do 1875. godine krštavajući i jačajući tamo osnovane male grupe vernika.

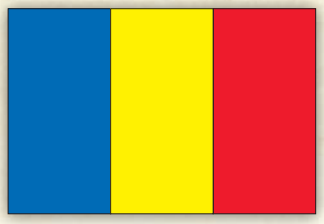

RUMUNIJA | 8. april

Katalin

Torta sa šlagom

Sa blistavim osmehom majka je pozvala svog desetogodišnjeg dečaka Katalina.

„Idemo da posetimo gospođu Marinelu“, rekla je.

Katalin nije bio baš uzbuđen zbog posete gospođi Marineli. Majka i gospođa Marinela su zajedno čitale Bibliju, a Katalin nije razumeo ono što su čitale.

Ali jedna stvar mu se jako dopadala: gospođa Marinela mu je uvek davala savarinu, ukusnu rumunsku tortu sa šlagom i višnjom na vrhu.

Danas se Katalinu jela torta.

„U redu, idem!“, rekao je.

Ubrzo je Katalin sedeo za stolom u stanu gospođe Marinele. Za stolom je sedela i majka, a gospođa Marinela ih je posluživala savarinom.

Katalin je zagrizao slatku tortu sa šlagom i višnjom na vrhu dok je slušao kako gospođa Marinela i majka čitaju Bibliju.

Nije razumeo ono što su čitale. Ali torta mu je ionako bila zanimljivija.

Jednog dana, nešto se promenilo. Katalin je sedeo sa majkom za stolom gospođe Marinele i jeo slatku tortu sa šlagom i višnjama. Slušao je kako gospođa Marinela čita iz Biblije: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi i svršuj sve poslove svoje, a sedmi dan je odmor Gospodu Bogu tvojemu. Tada nemoj raditi ni jednoga posla.“ (1. Mojsijeva 20,8-10)

Dok je slušao, po prvi put je ono što je čuo imalo smisla. Iz razgovora je shvatio da je sedmi dan u nedelji u stvari subota i da je to važan dan.

Od tada je prestao da radi domaće zadatke subotom. Prestao je da obavlja kućne poslove subotom. Počeo je da ide sa mamom u Adventističku crkvu tog dana. Počeo je da svetkuje subotu.

Od tada Katalin nije samo jeo tortu u stanu gospođe Marinele. Učestvovao je u biblijskim proučavanjima sa gospođom Marinelom i majkom. Postavljao je pitanja i učestvovao u razgovorima.

Katalin je kod kuće počeo i sam da čita Bibliju. Pronašao je omiljeni stih u Bibliji, koji kaže: „I razumni će se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnoge privedoše k pravdi, kao

zvezde vazda i doveka“ (Danilo 12,3). Stih znači da će ljudi koji dovode druge Bogu zauvek sijati kao zvezde. Katalin je želeo da svoje prijatelje dovede Bogu.

Dok je Katalin čitao Bibliju, pričao je prijateljima ono što je naučio o Bogu. Jedne subote, jedan njegov prijatelj pošao je u crkvu sa Katalinom.

Katalin je bio jako srećan!

Katalin je želeo da više njegovih prijatelja dolazi u crkvu. Molio se i setio se svog prijatelja po imenu Vlad. Jednom prilikom je Vlad tražio Bibliju, a Katalin je zamolio majku da mu nabavi jednu i poklonio mu je.

Katalin je pomislio: „Mogao bih da pozovem Vlada da čita Bibliju sa mnom, baš kao što smo majka i ja čitali Bibliju sa gospođom Marinelom.“

Skoro da se bojao da pozove Vlada i pita ga da čita Bibliju sa njim. Katalin se pomolio i podigao slušalicu.

„Vlad, sećaš li se da si tražio od mene Bibliju i da sam ti je ja dao?“, rekao je. „Da li želiš možda sa mnom da proučavaš Bibliju?“

Vlad se složio! Vlad je toliko voleo da proučava Bibliju da je pozvao i svog prijatelja Andreja da im se pridruži.

Danas Katalin svake subote ide u crkvu sa Vladom i Andrejem. On je jako srećan! Planira da pozove još mnogo ljudi u crkvu. Želi da upozna mnoge ljude sa Isusom.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Katalinov rodni grad Bukurešt u Rumuniji.
- Recite deci da Katalin takođe proučava Bibliju u centru Sola Scriptura, jednom od više od 50 centara u Rumuniji gde adventisti drže biblijske časove.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interoevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću” – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Deo vaših darova Trinaeste subote pomoći će da se otvori škola i centar za vanškolske aktivnosti u Rumuniji gde deca poput Katalina mogu da čitaju Bibliju i uče o Isusu. Hvala vam što planirate da priložite velikodušan dar.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1904, Dž. F. Ginter je iz Rusije poslat u Bukurešt. Organizovao je prvu grupu u gradu, sa 16 članova. Kasnije je, međutim, kao rezultat snažnog protivljenja zvanične Rumunske pravoslavne crkve, pastor Ginter proteran. Njegovo mesto su zauzeli rumunski pastori koje vlast nije mogla da protera i koji su imali značajan uticaj na dalji razvoj i širenje adventizma u Rumuniji.

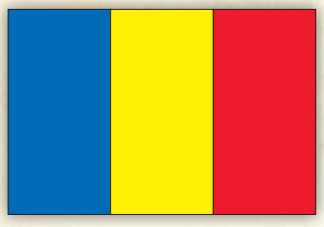

RUMUNIJA | 15. april

Denisa

„BUHAHAHAAAA!"

Dvogodišnja Denisa je volela da ide u vrtić. Volela je da se igra sa svojom najboljom drugaricom Timeom. Ali kada se Timea igrala sa drugim devojčicama i dečacima, Denisa je bila tužna. Otišla bi u ugao i glasno zaplakala.

„BUHAHAHAAAAA!"

Ovo se dešavalo svaki dan.

„BUHAHAHAAAAA!"

Šta bi moglo da usreći malu Denisu?

Denisa i njena najbolja drugarica Timea uvek su prve stizale u vrtić u Rumuniji. Timeina majka je bila vaspitačica u vrtiću i svakog jutra bi došla po Denisu. Timea je uvek bila u kolima sa njom. Njih tri su se zajedno vozile do vrtića.

Jednog dana, Denisa i Timea su stigle kao i obično pre druge dece. Dve devojčice su igrale zabavnu igru žmurke. Sakrivale su se ispod velikog plavo-zelenog stola. Sakrivale su se u kupatilu. Sakrivale su se iza stolica. Zatim su se igrale sa glinom i slikama u boji.

Posle nekog vremena počela su da pristižu druga deca i Timea je počela da se igra i sa njima. Denisi se to nije dopalo. Želela je svu pažnju za sebe. Otišla je u ugao sobe, sela na pod i počela da viče.

„BUHAHAHAHAAAA!"

Vaspitač joj je prišao i zagrlio je.

„Nemaš razloga za plakanje", rekao joj je. „Ionako je bolje da se igraš sa svima, a ne samo sa Timeom."

Denisa je prestala da plače. Volela je kada joj je vaspitač posvećivao pažnju. Slušala ga je.

„Hajde da se zajedno pomolimo", rekao je vaspitač.

Denisa je znala kako da kleči i da se moli jer su sva deca svakog jutra klečala i molila se pred početak jutarnjeg bogosluženja. Odmah je kleknula. Učitelj je takođe kleknuo, i prvi se pomolio.

„Oče naš", rekao je vaspitač, „molim te, pomozi Denisi da se smiri i da shvati da je bolje kad se igra i sa drugom decom, a ne samo sa Timeom."

Tada se Denisa pomolila. „Isuse, molim te, pomozi mi da se više ne ljutim", rekla je. „Pomozi mi da prestanem da plačem."

Tada je vaspitač zamolio Denisu da mu pomogne u pripremi nekih aktivnosti za decu. „Pođi sa mnom i hajde da se igramo zajedno“, rekao je.

Posle nekog vremena, Denisa se pridružila grupi dece i počela da se igra sa njima. Od drvenih slagalica pravili su ptice, žabe, skakavce, leptire i zlatne ribice. Denisi se posebno dopala slagalica ptičice sa žutim grudima i braon i zelenim krilima.

Vaspitač je provodio dosta vremena u molitvi sa Denisom tokom te prve godine u vrtiću. I Denisa je provodila dosta vremena u molitvi sa vaspitačem.

Stvari su postale lakše tokom druge godine.

Posle nekog vremena, Denisa je subotom počela da ide u crkvu sa Timeom i sa svojim vaspitačem. Vaspitač je držao časove u Subotnoj školi. Denisa je volela da se moli u razredu i da uči više o Isusu.

Danas Denisa ima 10 godina i još uvek se često moli. U Subotnoj školi, kada učitelj pita ko bi želeo da se moli, ona uvek prva podigne ruku. Denisa i Timea su i dalje najbolje drugarice. Igraju se zajedno skoro svaki dan.

Deo vaših darova Trinaeste subote pomoći će da se otvori škola i centar za vanškolske aktivnosti u Rumuniji gde deca mogu da nauče da se mole baš kao Denisa u adventističkom vrtiću. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Rumunija.
- Koristite kartu da deci pokažete lokacije dva projekta misije, osnovne škole i centra za vanškolske aktivnosti, koji će dobiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja u Rumuniji. Možete koristiti kartu misije (preuzmite kartu na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq) da prikažete gradove Mojzei (osnovna škola) i Galaci (centar za vanškolske aktivnosti).
- Ostale fotografije preuzmite na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću” – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

ČUDESNA ZEMLJA

Rumunija je jedna od glavnih proizvođača šljiva u svetu. Rumunija je takođe među najvećim proizvođačima maiza (kukuruza) u Evropskoj uniji.

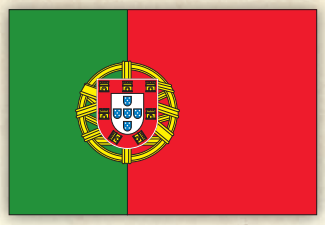

PORTUGAL | 22. april

Ovo nije crkva!

Karlos

Otac i majka poslali su devetogodišnjeg Karlosa u školu adventista sedmog dana iz samo jednog razloga: zato što je bila blizu njihove kuće. Otac i majka nisu bili adventisti. Nije im bilo važno što je škola adventistička. Samo su želeli da Karlos ide u školu koja je bila blizu njihove kuće u Lisabonu u Portugalu.

U školi je Karlos čuo stvari koje nikada ranije nije čuo. Čuo je da adventisti idu u crkvu subotom, a ne nedeljom. Čuo je da adventisti ne krštavaju bebe.

Kada je došao Božić, video je nešto što nikada ranije nije video: crkvu koja nije ličila na crkvu. Otišao je u Adventističku crkvu na poseban božićni program koji je organizovala škola.

Ali kada je ušao u crkvu, njegove su se oči širom otvorile i iznenađeno je pomislio: „Ovo nije crkva! Nema svetaca!“

Karlosova crkva bila je puna ikona i statua svetaca. Ali Adventistička crkva nije imala nijednu ikonu ili statuu sveca. Izgledala je potpuno drugačije od bilo koje crkve koju je ikada video.

Karlos je ubrzo zaboravio na svoje iznenađenje u vezi sa izgledom crkve. Božićni program je bio veoma lep! Uživao je da sluša svoje drugove iz razreda kako pevaju o Isusu i da ih gleda kako izvode biblijske skečeve. Bilo je veoma interesantno.

Ali kada se vratio kući sa božićnog programa, postavio je mnoga pitanja ocu i majci.

„Zašto adventisti idu u crkvu subotom, a ne nedeljom?“, upitao je. „Zašto mi imamo svece u našoj crkvi, a oni nemaju? Zašto mi krštavamo bebe nakon što se rode, a oni ne?“

Otac i majka odgovorili su najbolje što su mogli. Ali nisu dobro poznavali Bibliju, tako da nisu imali odgovore koji bi zadovoljili Karlosa.

Posle nekog vremena, Karlos je počeo da postavlja ista pitanja svojim prijateljima u adventističkoj školi.

„Zašto mi imamo nedelju, a vi subotu kao dan od odmora?“, upitao je. „Zašto mi imamo svece, a vi nemate? Zašto se mi krštavamo kada smo bebe, a vi kada odrastete?“

Njegovi prijatelji su odgovarali na njegova pitanja najbolje što su mogli – čitali su

mu i stihove iz Biblije. Karlos je bio iznenađen što znaju biblijske stihove kojima potkrepljuju svoje odgovore. Pokušao je da se raspravlja sa njima. Pokušao je da pronađe mesto u Bibliji gde je Bog promenio sveti dan bogosluženja sa subote na nedelju. Pokušao je da pronađe mesto gde je Bog rekao ljudima da stave kipove svetaca u crkve i da krste bebe. Ali nije mogao da nađe nijedan takav stih.

Dok je tražio odgovore u Bibliji, prijatelji su ga pozvali da sa njima pođe na sastanke Izviđača.

Karlos je pristao. Uživao je na sastancima. Posebno je voleo da zarađuje značke. Da bi zaradio značke, morao je da čita Bibliju. Zbog toga je još više čitao Bibliju jer je želeo da zaradi mnogo znački.

Dok je čitao, počeo je da shvata zašto su adventisti išli u crkvu subotom i zašto nisu imali svece u svojim crkvama i nisu krštavali bebe. Video je da adventisti jako vole Boga i da pokazuju svoju ljubav prema Bogu sledeći njegova učenja u Bibliji.

Isus je rekao: „Ako Me volite, držite Moja uputstva“ (Jovan 14,15, SRP).

I Karlos je mnogo voleo Boga. Želeo je da pokaže svoju ljubav prema Bogu tako što je sledio Bibliju.

Kada je imao 16 godina, predao je svoje srce Isusu i krstio se. Otac i majka i ostatak porodice došli su da gledaju njegovo krštenje.

Danas je Karlos vođa crkve u koju ide sa svojom ženom koja je takođe adventista i sa troje odrasle dece koja su aktivna u crkvi.

Karlos je još uvek aktivan u Izviđačima kao glavni vodič.

Karlos je veoma srećan što su ga roditelji poslali u adventističku školu samo zato što je bila blizu njegove kuće.

Polazak u tu školu promenio mu je život.

Ovog tromesečja, vaši darovi Trinaeste subote će pomoći da se otvori nova adventistička osnovna škola u Setubalu u Portugalu, tako da se Božjom silom mogu promeniti životi druge dece. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Karlosov rodni grad, Lisabon, u Portugalu. Takođe pokažite lokaciju škole koja će se otvoriti uz pomoć darova Trinaeste subote ovog tromesečju u Setubalu u Portugalu. Možete koristiti kartu misije, koju možete preuzeti na bit.ly/fb-mq.
- Recite deci da se na fotografiji nalazi Karlos koji stoji na balkonu Adventističke crkve u Lisabonu gde je kao dete prisustvovao božićnim programima.
- Recite deci da je Karlos Atunes biznismen koji je radio za nekoliko međunarodnih kompanija u Španiji, Švajcarskoj i Italiji i da je bio predsednik ASI za Portugal. Svoju buduću ženu upoznao je u adventističkoj školi.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću” – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

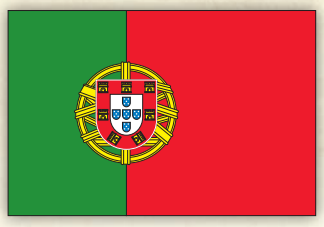

PORTUGAL | 29. april

Joana

Odlazak kod adventista

Kada je Joana završila treći razred, morala je da ide u novu školu. U njenoj školi u Portugalu postojao je samo prvi, drugi i treći razred. Morala je da ide u školu u kojoj je postojao i četvrti razred i viši razredi.

Majka je zamolila prijatelje da joj preporuče dobru školu. Jedan prijatelj je preporučio školu adventista sedmog dana.

„To je veoma lepa škola sa dobrim nastavnicima“, rekao joj je jedan prijatelj.

Majci se to dopalo. Ona nije bila adventista sedmog dana. Nije čak ni išla u crkvu svake nedelje. Ali ona je verovala u Boga, i želela je da i Joana veruje u Boga. Pozvala je Joanu k sebi. „Joana“, rekla je, „ići ćeš u adventističku školu.“

Joana nikada nije čula za adventiste. Ali bila je srećna što će pohađati adventističku školu. Kada je videla oca, saopštila mu je vest. „Ići ću kod adventista!“, rekla je radosno.

Otac je bio iznenađen. „Šta?“, upitao je.

„Ići ću kod adventista!“, ponovila je devojčica.

Ocu se to nije dopalo. „Nećeš ići kod adventista“, rekao je. „Samo ćeš ići u adventističku školu da učiš.“ Joani je bilo sasvim svejedno.

Prvog dana u novoj školi, učiteljica se raspitivala ko od dece ima Bibliju.

Joana nije imala Bibliju, pa joj je učiteljica dala jednu na poklon. Učiteljica je poklonila Biblije i drugoj deci koja je nisu imala. Joani se veoma dopala njena nova Biblija i počela je da je čita.

Pored čitanja Biblije, Joana je u školi učila i pesme o Isusu. Nikada ranije nije čula pesme o Isusu i veoma su joj se dopale.

Joana je u školi stekla novu najbolju drugaricu Ingrid. Ingrid je bila iz adventističkog doma.

Jednog dana, Ingrid je pitala Joanu: „Da li želiš da dođeš na izviđače u nedelju?“

Joana nikada nije čula za Izviđače. Ingrid joj je objasnila da su Izviđači jedan klub u kojem deca uče o Bibliji. Joana je htela da ide, ali je prvo pitala majku za dozvolu. Majka je

cenila školu i verovala je svemu što je bilo u vezi sa školom, uključujući i Izviđački klub.

„Naravno, možeš da ideš“, rekla je.

Joana je počela da posećuje izviđačke sastanke nedeljom. Zatim se prijavila i na izviđački kamp. Dopadale su joj se vesele pesme koje su pevali izviđači. Sve joj se dopalo u vezi sa izviđačima i radovala se njihovim sastancima.

Ranije je vikendom Joana odlazila sa majkom na selo, da se majka odmori. Ali više nije htela da ide.

„Zašto ne želiš da ideš?“, pitala je majka. „Ti voliš selo.“

„Da“, rekla je Joana. „Ali ne želim da propustim sastanke Izviđača nedeljom.

Majka je razumela.

Joana je postajala sve aktivnija u Izviđačima. Jednog dana je odlučila da preda svoje srce Isusu i da se krsti. Želela je da se pridruži Crkvi adventista sedmog dana.

Majka je bila iznenađena kada je čula za Joaninu odluku. Nije bila sigurna da to podržava. Tada je otac rekao: „Nikada nismo pozvali Joanu u našu crkvu, tako da ne možemo da joj zabranimo da ide u Adventističku crkvu.“ Majka je uvidela da je otac u pravu. Joana se krstila u Adventističkoj crkvi.

Danas je Joana odrasla i jako je srećna što ju je majka poslala u adventističku školu. To joj je promenilo život.

Ovog tromesečja, vaši darovi Trinaeste subote će pomoći da se otvori nova adventistička osnovna škola u Setubalu u Portugalu, tako da se Božjim delovanjem mogu promeniti životi druge dece. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Joanin rodni grad Porto u Portugalu. Takođe, pokažite lokaciju škole koja će se otvoriti uz pomoć darova Trinaeste subote ovog tromesečja u Setubalu u Portugalu. Možete koristiti kartu misije, koju možete preuzeti na bit.ly/fb-mq.
- Recite deci da Joana još uvek učestvuje u aktivnostima Izviđača, sada kao vođa, i da voli da peva pesme o Isusu koje je prvi put naučila u četvrtom razredu.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

PORTUGAL

MISIONSKI ZAPIS

Stefen N. Haskel (1833–1922) je bio prvi pastor adventista sedmog dana koji je posetio Portugal. Haskel je putovao širom sveta tokom 1889. i 1890. godine kako bi se raspitao o povoljnim uslovima za osnivanje adventističkih misija, a u Portugal je stigao u julu 1889. Haskel je bio impresioniran gradom Lisabonom, posebno stepenom verske slobode koju u Portugalu garantuje ustavna monarhija.

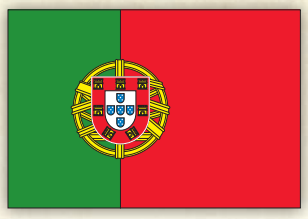

PORTUGAL | 6. maj

Horhe

Plakanje u školi

Četvorogodišnji Horhe je počeo da plače kada ga je majka ostavila u predškolskoj ustanovi na portugalskom ostrvu Madeira.

„NEEEEEEĆUUUU!", Horhe je zajecao.

Majka nije mogla da razume zašto njen dečak plače. Ovo nije bio Horheov prvi dan u predškolskom razredu. Nekoliko dana ranije je počeo da ide u predškolsko i nije plakao. Ali sada je glasno jecao.

„NEEEEEEEE!", Horhe je plakao.

Jasno je svima stavio do znanja da mu se ova škola ne sviđa.

Kod kuće, majka nije znala šta da radi. Otac nije znao šta da radi. Baka nije znala šta da radi.

Nekoliko dana kasnije, majka i otac otišli su u Funšal, najveći grad na ostrvu, da obave neke poslove. Horhe je pošao sa njima. Dok se porodica bavila svojim poslovima, majka je primetila urednu školu ograđenu ogradom sa metalnom kapijom.

„Vidi", rekla je majka ocu. „Da pitamo da li imaju mesta za Horhea?"

Majka, otac i Horhe su prošli kroz otvorenu kapiju. Čim je Horhe ušao u krug škole, uzviknuo je: „Sviđa mi se ova škola!"

Onda je video drugu decu kako se igraju na igralištu. „Ne želim da idem u drugu školu", rekao je.

Podigao je pogled prema majci i ocu sa velikom odlučnošću na svom malenom licu. Udarajući nogama o zemlju, viknuo je: „Neću da idem u drugu školu!"

Učiteljica je izašla iz školske zgrade, a majka joj je rekla za predškolsku ustanovu koju Horhe nije voleo.

„Horhe bi mogao da ide u ovu školu", rekla je učiteljica.

Učiteljica je upoznala porodicu sa školskim kapelanom Antoniom.

Kapelan Antonio je bio veoma ljubazan čovek. Rekao je da škola pripada Crkvi adventista sedmog dana. Poveo je porodicu u

obilazak. Pokazao im je trpezariju u kojoj su deca jela vegetarijansku hranu. Pokazao im je učionice. Na zidu učionice majka je videla dečje crteže iz Isusovog života. Odmah je znala da je ovo prava škola za Horhea.

Horhe je poskočio od radosti kada je saznao da može da ide u adventističku školu! Od prvog dana je voleo da ide u školu. Nikada nije plakao.

Nakon nekog vremena, majka je saznala da se na drugom spratu škole nalazi crkva. Bila je radoznala, a Horheov učitelj ju je pozvao da dođe na molitveni sastanak u sredu uveče. Majka je otišla sa Horheom i svideo joj se! Ona i Horhe su se vratili sledeće srede i sledeće. Zatim je i otac počeo da ide sa njima na molitvene sastanke.

Nakon nekog vremena, majka i otac su predali svoja srca Isusu i krstili se. Zatim je i Horheova baka predala svoje srce Isusu i krstila se. Kada je Horhe imao 12 godina, i on je predao svoje srce Isusu i krstio se. Danas, subotom u crkvi svira klavir, gitaru i ukulele.

Do danas majka ne razume zašto je Horhe plakao u prvoj predškolskoj ustanovi, a bio srećan u adventističkoj školi. To ne razume ni njegov otac ni baka. Čak ni Horhe ne razume šta se dogodilo. Ali jedno je jasno: zato što je Horhe išao u adventističku školu, njegov život i život njegove porodice su se potpuno promenili. „Veoma sam srećan što sam adventista“, kaže Horhe.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti gde se nalazi ostrvo Madeira, na kome Horhe živi, pored obale zapadne Afrike. Takođe pokažite lokaciju škole koja će se otvoriti uz pomoć darova Trinaeste subote ovog tromesečja u Setubalu u Portugalu. Možete koristiti kartu misije, koju možete preuzeti na bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Ovog tromesečja, vaši darovi Trinaeste subote će pomoći da se otvori nova adventistička osnovna škola u Setubalu u Portugalu, tako da se Božjim delovanjem mogu promeniti životi druge dece. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Osnovna hrana u Portugalu uključuje ribu, povrće, i voće. Jedno od nacionalnih jela je bakalhau (sušeni bakalar), koji se obično služi sa krompirom i zelenim povrćem a ponekad i pasuljem.

NEMAČKA | 13. maj

Krov koji prokišnjava

baka Brigita

Baka Brigita voli svoju kuću u Nemačkoj. Njeni roditelji su izgradili kuću pre njenog rođenja. Bila je to mala kuća i imala je jednu kuhinju, jednu veliku spavaću sobu i jednu veoma malu dečju sobu.

Kada je baka Brigita bila mala, spavala je u veoma maloj dečjoj sobi, a njeni roditelji su spavali u velikoj spavaćoj sobi.

Kada je odrasla i udala se, ona i njen muž nisu imali dovoljno novca da kupe sopstvenu kuću. Tako su oni prešli u veliku spavaću sobu, a njeni roditelji su se preselili u malu dečju spavaću sobu.

Tada je baka Brigita postala majka. Rodila je dvoje dece i u velikoj spavaćoj sobi živelo je četvoro ljudi: baka Brigita, njen muž i njihovo dvoje dece. Njeni roditelji su sada bili baka i deka i još uvek su živeli u dečjoj spavaćoj sobi.

Jedva je bilo dovoljno prostora da svi stanu u kućicu! Prošla je jedna godina. Prošle su dve godine. Prošle su tri godine. Baka Brigita je mislila da je vreme da izgrade veću kuću. Njen muž je mislio da je vreme da izgrade veću kuću. Dvoje dece i njihovi deka i baka mislili su da je vreme da izgrade veću kuću.

Tako su na njihovu kuću dogradili još dve spavaće sobe. Kućica je postala veća kuća. Sada je imala jednu kuhinju, jednu veliku spavaću sobu, jednu veoma malu dečju sobu i dve nove spavaće sobe.

Iako je kuća bila veća, sobe su se brzo napunile. Baka Brigiti se rodilo još dvoje dece.

Kako su deca rasla, porodici je trebalo više prostora. Zato su skinuli krov sa kuće i sagradili udobno potkrovlje gde su deca mogla da spavaju u prostoru između plafona i novog krova. Svima se svideo novi krov. Sve je bilo sjajno! Graditelji su obećali da će krov trajati mnogo, mnogo godina.

Prošlo je deset godina. Prošlo je dvadeset godina. Kuća je doživela mnoge promene. Četvoro dece je odraslo i preselilo se u svoje domove. Baka Brigita je i sama postala baka. Onda je ostala sama u kući. Kuća je bila stara i trebao joj je novi krov. Vruće sunce izazvalo je stvaranje pukotina na krovu. Kada je padala kiša ili sneg, voda je curila u kuću.

Baki Brigiti je očajnički bio potreban novi krov. Saznala je da bi novi krov mnogo koštao.

Otprilike u to vreme, baka Brigita je čula za divan projekat misije u crkvi. Sakupljao se novac da bi se ljudima u drugoj zemlji saopštilo da će Isus uskoro doći. Baka Brigita je želela da da novac za projekat misije. „Ali", pomislila je, „ne mogu da dam novac jer mi treba novi krov." Trebalo je da uštedi novac da plati za novi krov.

Ipak, baka Brigita je odlučila da će da da novac za projekat misije. Mislila je: „Bog će mi dati novi krov čak i ako dam svoj novac za projekat misije."

Tako je ona priložila svoj novac za projekat misije.

Nekoliko dana kasnije, stiglo joj je pismo od nemačke vlade. Pošto je baka Brigita otišla u penziju i više nije radila, vlada je svakog meseca slala novac da joj pomogne da kupi hranu i druge važne stvari. Ali ovo je bilo neočekivano pismo.

Baka Brigita je otvorila pismo i pročitala: „Upravo smo saznali da moramo da vam damo ovu dodatnu uplatu." U pismu se nalazio tačan iznos novca koji joj je bio potreban za novi krov!

Baka Brigita je bila presrećna. Ona voli svoju kuću u Nemačkoj i sada može da živi u njoj još mnogo godina.

„Novac je bio veliko čudo", kaže baka Brigita. „Zahvaljujem Bogu na Njegovoj brizi."

Hvala vam na vašim darovima Trinaeste subote koji su otišli za projekat misije u domovini bake Brigite u Nemačkoj pre tri godine. Nemačka je poslala mnogo misionara adventista širom sveta, a darovi će pomoći da ih pošalje još više jer će se renovirati glavna zgrada Akademije Marienhoe, mesta gde se obučavaju novi misionari, u Darmštatu u Nemačkoj.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci gde se nalazi Nemačka na karti.
- Pronounce Brigitte as: breg-ee-TA.
- Recite deci da baka Brigita ima 88 godina.
- Pročitajte više o baki Brigiti sledeće nedelje.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje cilj misije br. 1 strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću": „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika." Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

NEMAČKA

MISIONSKI ZAPIS

Crkva adventista sedmog dana u Nemačkoj otvorila je Sanatorijum Aibling 1920. godine. Tu se nude razni tretmani vodom, posebno blatne kupke. Tokom Drugog svetskog rata korišćen je kao bolnica, a posle rata je pretvoren u izbeglički logor do 1952. godine.

NEMAČKA | 20. maj

baka Brigita

Nema kiše u kući bez krova

Baki Brigiti je bio potreban novi krov nakon što je toplo leto izazvalo pukotine. Kada je padala kiša, voda je curila u kuću.

Baka Brigita nije imala dovoljno novca za novi krov, pa je počela da štedi.

Ali onda je u crkvi čula za divan projekat misije da poučava ljude o Isusu u drugim zemljama. Odlučila je da svoj novac da za projekat misije i uzda se u Boga za novi krov.

Samo nekoliko dana nakon što je dala novac za projekat misije, poštom je dobila pismo iznenađenja sa dovoljno novca da plati novi krov. To je bilo čudo od Boga!

Stari krov su skinuli sa kuće. Međutim, trebalo je vremena da se završi novi krov. Bio je to veliki krov i majstorima je trebalo četiri nedelje da ga završe.

Baka Brigita je bila zabrinuta. Bilo je leto, a ponekad je u letnjem periodu padala kiša. Nije se brinula da će pokisnuti na kiši. Bila je zabrinuta da će se kreveti u kući pokvasiti ako njena kuća nema krov. Ako bi padala kiša, i kauč bi se pokvasio. Pokvasile bi se stolice i sto. Pokvasile bi se odeća i knjige, pa čak i Biblija. Sve bi u kući pokislo.

„Bože“, molila se baka Brigita, „molim Te, ne daj da pada kiša jer će sve u kući pokisnuti.“

Tog dana nije bilo kiše.

Baka Brigita se istom molitvom molila i sutradan.

„Bože“, molila se, „molim Te, ne daj da padne kiša“.

Kiša nije padala.

Prošla je jedna nedelja. Dve nedelje. Tri nedelje. Baka Brigita se molila i kiša nije pala.

Ali onda su jednog dana veliki crni oblaci ispunili nebo. Oblaci su bili svuda i bili su toliko veliki da se činilo da dodiruju zemlju.

Baka Brigita je nervozno gledala u oblake i molila se: „Bože, molim Te, ne daj da padne kiša.“

Ali onda je videla kako kiša pada na prozore komšijske kuće: prvo nekoliko kapi, a

zatim sve više i više. Ubrzo je kiša pljuštala na komšijsku kuću.

Dok je posmatrala tu kuću, baka Brigita je osetila nešto mokro na ruci. Pažljivo je pogledala. Da, kap kiše joj je pala na kožu. Osetila je još jednu. I još jednu.

Baka Brigita se molila: „Bože, molim Te, ne daj da padne kiša jer će sve pokisnuti."

Tada su kapi kiše prestale da joj padaju na ruku.

Ali i dalje je padala kiša na komšijsku kuću. Baka Brigita je pogledala kuće ostalih komšija. Kiša je pljuštala i po njima.

Kiša je padala pola sata i desno i levo i preko puta njene kuće. Veliki, crni oblak se takođe nadvio nisko i nad kućom bake Brigite. Ali na nju nije padala kiša. Njeni kreveti se nisu pokvasili. Njen kauč se nije smočio. Njene stolice i sto se nisu pokvasili. Njena odeća, knjige i Biblija nisu se pokvasile. Ništa se u kući nije pokvasilo.

Sutradan su svi pričali o jakoj kiši. Bio je to užasan pljusak. Ali na kuću bez krova bake Brigite nije pala kiša. Njen dom je bio pošteđen.

Molila se Gospodu zahvalnom, radosnom molitvom.

„Hvala dragi Gospode, hvala Ti", molila se.

Nedelju dana kasnije, kuća je pokrivena novim krovom. Tek što je krov bio završen, počela je da pada kiša. Ali baka Brigita sada nije imala ništa protiv kiše. Sve je u kući bilo bezbedno.

Hvala vam na darovima Trinaeste subote koji su bili namenjeni za projekat misije u domovini bake Brigite u Nemačkoj pre tri godine. Nemačka je poslala mnoge adventističke misionare širom sveta, a darovi će pomoći da ih pošalje još više jer će se uz pomoć darova renovirati glavna zgrada Akademije Marienhoe, mesta gde se obučavaju novi misionari, u Darmštatu u Nemačkoj.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci gde se nalazi Nemačka na mapi.
- Pronounce Brigitte: breg-ee-TA.
- Kažite deci da baka Brigita ima 88 godina.
- Baka Brigita kaže da je, kada je videla kako dolaze crni olujni oblaci, znala da je bespomoćna. „U tom trenutku se osećate nemoćno", kaže ona. „Kao čovek, vidiš oblake i znaš da samo Bog može pomoći. Bog je milostiv. Ovo je bila Njegova milost. Bog je ojačao moju veru poklanjajući mi ovo čudo."
- Pitajte decu da li je Bog uslišio njihove molitve. Zamolite decu da ispričaju svoje iskustvo.
- Pročitajte više o baki Brigiti u vestima od prošle nedelje.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje cilj misije br. 1 strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću": „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika." Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

NEMAČKA | 27. maj

Zizi

Izgubljeni ključevi od automobila

Trogodišnji Zizi je bio uzbuđen! Išao je sa ocem i majkom na dugačak put do aerodroma u Frankfurtu u Nemačkoj. Otac je trebalo da odvede svog prijatelja Endrua na aerodrom. Bila je to duga, jednočasovna vožnja.

Zizi je otišao sa ocem do auta. Otac je ključevima otključao automobil, a zatim je Zizija stavio na zadnje sedište. Nakon što su Zizija stavili u njegovo sedište i zakačili njegov pojas, otac i majka su se spremili za polazak.

Ali nešto nije bilo u redu.

„Gde su ključevi od auta?", upitao je otac.

Otac nije znao. Majka nije znala. Zizi nije znao. Zizi je iz svog sedišta posmatrao kako otac i majka traže ključeve.

Otac je otvorio gepek i pogledao unutra. Nisu bili tamo.

Majka je pogledala oko prednjih sedišta automobila. Nisu bili ni tamo.

„Ključevi od auta su bili samo u mojoj ruci", rekao je otac. „Koristio sam ih da otvorim auto kada sam stavio Zizija u njegovo sedište. Šta sam uradio sa njima?"

Otac nije znao. Majka nije znala. Zizi nije znao.

„Endru čeka da ga odvezemo na aerodrom", rekao je otac. „Ne smemo da kasnimo na njegov let avionom. Šta možemo da radimo?"

Otac nije znao. Majka nije znala. Zizi nije znao.

Tada se otac setio nečega.

„Pomolimo se i zamolimo Boga da nam pomogne da pronađemo ključeve", rekao je.

Zizi je bio tih sve ovo vreme. Ali sada je progovorio iz svog sedišta.

„Da li je Bog ovde?", upitao je.

To je bilo dobro pitanje. Da li je Bog bio u blizini?

„Da", rekao je otac. „Samo treba da Ga zamolimo da nam pomogne."

Otac je zatvorio oči. Majka je zatvorila oči. Zizi je zatvori oči.

„Dragi Bože", molio se otac, „molim te, pomozi nam da pronađemo ključeve od auta da ne bismo zakasnili na aerodrom. Amin."

Kada je otac otvorio oči, odmah je video ključeve. Ležali su na krovu automobila.

„Ura!“, uzviknuo je otac. „Bog je uslišio našu molitvu!“

Otac je seo u auto. Majka je sela u auto. Zizi je već bio u kolima i iz svog sedišta je posmatrao kako otac pali motor automobila.

Zizi je opet dugo bio tih. Ali sada je progovorio drugi put.

„Tata, hoćemo li se moliti da Bog bude sa nama?“, upitao je.

Otac je pogledao u majku, a zatim u Zizija. Mali dečak je bio u pravu. Trebalo bi da se pomole pre nego što odu u hotel po Endrua, a zatim na aerodrom u Frankfurtu.

„Dragi Bože“, molio se Zizi, „čuvaj nas na putu do aerodroma. Pomozi nam da ne bude nikakvih nesreća. Amin.“

Otac je bio jako srećan i zahvalan što je Bog bio blizu i što je čuo njihove molitve. Majka je bila jako srećna što je Bog bio blizu i što je čuo njihove molitve. Zizi je bio jako srećan što je Bog bio blizu i što je čuo njihove molitve. Bog je čuo njihovu molitvu da pronađu ključeve od auta. On će čuti i njihovu molitvu za bezbedan put do aerodroma.

I jeste!

Zizi pripada misionarskoj porodici u Nemačkoj. Hvala vam za misionske darove Subotne škole koji pomažu misionarima da govore ljudima širom sveta o Bogu punom ljubavi koji čuje molitve.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Frankfurt u Nemačkoj, na karti.
- Recite deci da je otac (Edvin) američki misionarski pastor koji nadgleda dve crkve u južnoj Nemačkoj. Ovaj događaj se odigrao kada je Edvin odveo urednika ovog časopisa, Endru Mekčesnija, na aerodrom.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću” – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Nemci su poznati po svim oblicima umetnosti, ali posebno po klasičnoj muzici. Poznati nemački kompozitori su Bah, Betoven (na slici), Brams, Šuman i Vagner.

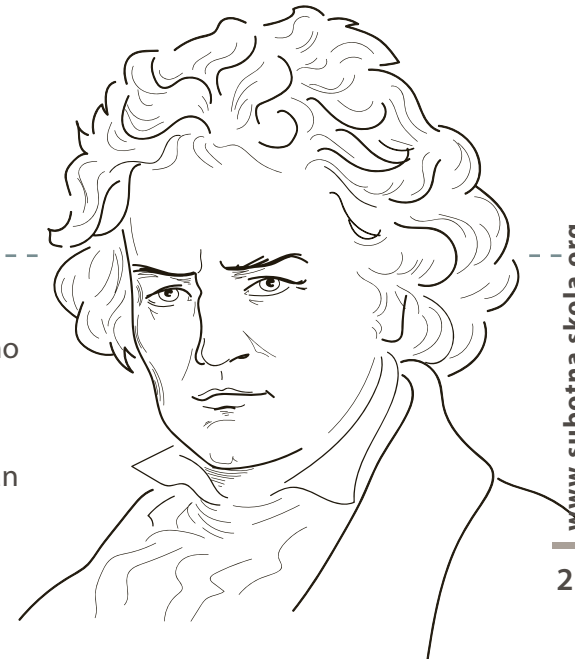

ITALIJA | 3. jun

Debora

Nema više fleke

Debora je rođena kao zdrava devojčica na Siciliji u Italiji.

Ali posle nekoliko meseci, nešto se dogodilo. Na usni joj se pojavila crvena tačka. Crvena tačka je postajala sve veća i veća. Lekari su je pregledali i crvenu fleku nazvali angiom. Ali nisu znali šta da urade povodom toga.

Posle godinu dana, crvena fleka je bila toliko velika da je Deborina donja usna bila potpuno deformisana. Lekari nisu mogli ništa da učine da joj pomognu.

Debora nije shvatala da izgleda drugačije od drugih devojčica i dečaka sve dok nije pošla u školu.

Dečaci su bili zli. Zadirkivali su je i nazivali ružnim imenima. Debora je često dolazila kući plačući. Nije se branila. Ali majka je uvek pokušavala da je odbrani. Majka je razgovarala sa direktorom škole i roditeljima druge dece.

Nakon tih razgovora, dečaci su je neko vreme ostavili na miru. Ali onda su ponovo počeli da je zadirkuju.

Devojčice nisu bile neljubazne prema Debori, ali su se ipak prema njoj ponašale drugačije. Svaka devojčica je imala svoju flašicu za vodu, ali su često svoje flaše delile među sobom kada bi neka devojčica bila žedna. Ali niko nikada nije ponudio Debori svoju flašu.

Debora je posmatrala kako pitaju jedne druge: „Hoćeš li vode?“

Poželela je da njoj neko ponudi vodu.

Od prvih meseci života, Debora je bila podvrgnuta tretmanima kako bi se oslobodila crvene fleke. U početku je morala da dobija injekcije jednom nedeljno. Kada je bila veća, snimali su je jednom mesečno. Lekari su obavili i dve velike operacije. Debora je morala da putuje vozom preko cele Italije zbog tih operacija. Otišla je iz svog doma na Siciliji na krajnjem jugu do Parme, blizu Milana, na krajnjem severu. Bilo je to dugo i neprijatno putovanje. Operacije i naknadni tretmani su bili bolni. Kada je imala 11 godina, Deboru su takođe počeli da podvrgavaju redovnim laserskim sesijama kako bi pokušali da posvetle njenu crvenu fleku.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Siciliju u Italiji. Pratite put do Parme, blizu Milana, na severu Italije.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću" – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom"; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih"; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet". Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Debora se nadala da će svi ovi tretmani ukloniti njenu crvenu fleku, ali nisu.

„Mama, zašto se meni ovo dešava?", Debora je pitala svoju majku iznova i iznova.

Majka je zagrlila devojčicu i ispričala joj o apostolu Pavlu u Bibliji. Pavle se tri puta molio Bogu da otkloni problem koji je imao, a Bog ga nije otklonio. Umesto toga, Bog je rekao Pavlu: „Dovoljna ti je Moja blagodat" (2. Korinćanima 12,9, SRP).

Majka je rekla Debori: „Božja blagodat ti je dovoljna. Sila Gospodnja se vidi u tvom životu."

Majka je podsetila Deboru da je Bog voli. „Bog ima plan za tvoj život", rekla je. „Ovo je samo prolazna faza."

Debora je prihvatila da joj je dovoljna Božja blagodat.

Ali nešto neverovatno se dogodilo kada je Debora imala 13 godina. Crvena fleka je polako počela da nestaje. Bledela je malo po malo. Posle mnogo, mnogo meseci, crvena fleka je potpuno nestala. Videlo se samo nekoliko bledih ožiljaka od operacija.

Danas, Debora pomaže drugim ljudima koji su povređeni baš kao što je ona bila povređena kao devojčica. Ona je psiholog. Ona takođe veoma lepo peva i svoj glas koristi da peva pesme hvale Bogu.

„Čudo je što prelep glas silazi sa nesavršenih usana", kaže ona.

Kralj David, koji je takođe bio pesnik, zapisao je u Bibliji: „Gospode, otvori usne moje, i usta moja objavljivaće hvalu Tvoju" (Psalam 51,15, SRP).

Debora peva hvalu Bogu svaki dan – a možeš i ti!

ČUDESNA ZEMLJA

Italijani su izmislili naočare, koje su uglavnom koristili monasi, u 13. veku. Stari Rimljani su koristili lupe, ali su Italijani smislili prve naočare koje su mogle da se nose na glavi.

BigStockPhoto.com

ITALIJA | 10. jun

Ljubav i rat

Renato

Majka je pozvala na razgovor sve četvoro svoje dece u njihovom malom domu u podrumu visoke stambene zgrade u Rimu u Italiji. Dva brata i dve sestre zabrinuto su gledali majku. Pitali su se šta ima da im kaže.

„Našli smo nekoga da iznajmi spavaću sobu“, rekla je majka. „Ona će uskoro stići.“

Braća i sestre su se pogledali. Znali su šta to znači. Njihov dom je imao samo dve spavaće sobe. Dečaci su spavali u jednoj spavaćoj sobi, a majka i devojčice u drugoj. Dečaci bi morali da ustupe svoju spavaću sobu ovoj osobi i da spavaju u hodniku.

Ali momcima to nije smetalo. Porodica je bila siromašna. Bilo je to 1943. godine u vreme Drugog svetskog rata. Otac je bio u vojsci, a majci je bio potreban novac da kupi hranu. Novac od kirije bi pomogao.

Ubrzo je stigla žena koja je iznajmila sobu i uselila se. Majka ju je deci predstavila kao tetku Kleliju.

Tetka Klelija se nije ponašala kao ostali koga su majka i deca poznavali. Radila je nešto vrlo neobično. Svake večeri, pre nego što bi otišla u krevet, otvarala je Bibliju i čitala je uz svetlost sveće. Majka je bila radoznala zašto ona čita Bibliju. Deca su bila radoznala zašto ona čita Bibliju. Nikada nisu čitali Bibliju kod kuće. Tetka Klelija je rekla da čita Bibliju zato što voli Boga.

Tetka Klelija nije oduvek čitala Bibliju. Nekoliko godina ranije bila je u zatvoru zbog krađe novca iz pošte u kojoj je radila. Ukrala je novac kako bi pomogla svom mužu da otplati veliki dug. Ali to je bilo pogrešno i ona je otišla u zatvor. Dok je bila u zatvoru, počela je da razmišlja o Bogu. Pastor Adventističke crkve je došao u zatvor i proučavao sa njom o Bogu iz Biblije. Od tada je počela da čita Bibliju svaki dan. Svoje srce je predala Bogu.

Kada je izašla iz zatvora, trebalo joj je mesto za boravak. Nažalost, njen muž je umro dok je bila u zatvoru i zbog toga nije imala gde da živi. Ali adventistički pastor je znao

da majka traži nekoga kome bi mogla da iznajmi sobu u svom stanu. Tako je on povezao majku sa tetkom Klelijom i tetka Klelija se uselila.

Rat je stigao u Rim dok je tetka Klelija živela u iznajmljenoj sobi. Sirene su zavijale kada su se ratni avioni približavali gradu, upozoravajući ljude da beže u podzemna skloništa kako bi pronašli sigurnost od pada bombi. Svaki put kada bi se začule sirene, majka, tetka Klelija i četvoro dece trčali su iz svog podrumskog stana u obližnje sklonište.

Devetnaestog jula 1943. sirene su počele da zavijaju, a majka, tetka Klelija i četvoro dece potrčali su u sklonište. Pridružili su se drugim ljudima i slušali kako bombe eksplodiraju iznad njihovih glava. Eksplozije su bile glasnije nego inače. Ovoga puta bombe su padale na stambene zgrade tačno iznad njihovih glava.

Adventistički pastor je čuo na radiju da je bombardovano naselje u kojem su živele majka, tetka Klelija i četvoro dece. Bio je zabrinut i molio se za njihovu bezbednost. Čak i dok su bombe padale, uputio se kod njih da se uveri da su bezbedne. Bombardovanje je prestalo neposredno pre njegovog dolaska, a ljudi su počeli da napuštaju skloništa. Pastor je stigao baš kada su majka, tetka Klelija i četvoro dece izlazili iz skloništa.

Vatre su svuda naokolo gorele. Majka je videla senoviti lik pastora u dimu i prašini. Nije mogla da veruje svojim očima. Pastor je rizikovao svoj život da bi bio siguran da su ona i njena porodica bezbedni. U tom trenutku majka je odlučila da svoje srce preda Bogu. Videla je da je pastor ispunjen Božjom ljubavlju. Videla je da je tetka Klelija ispunjena Božjom ljubavlju. Ljubav prema Bogu ispunila je i njeno srce.

Kada su se majka, tetka Klelija i deca vratili svojoj kući, zatekli su ruševine. Visoka stambena zgrada iznad njihovog stana u podrumu bila je pretvorena u ruševine. Ni jedan stan u stambenoj zgradi nije ostao netaknut. Ali njihov podrumski stan nije bio oštećen. Čak ni kreveti ni sto nisu bili razbijeni. Jedini trag bombardovanja bio je metalni fragment bombe koji je jedno od dece pronašlo u ormaru. To je bilo to. Bilo je to pravo čudo!

Kasnije je cela porodica kršena i postali su članovi Adventističke crkve sedmog dana.

Nekoliko godina nakon toga, 1950. godine, u porodici je rođen još jedan dečak, po imenu Renato. On je zahvalan Bogu što mu je dozvolio da odraste u adventističkom domu.

„Ušao sam u Adventističku crkvu na majčinom krilu i još uvek sam ovde“, kaže Renato. „Rođen sam kao adventista zbog priče koja je počela pre mog rođenja.“

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Rim u Italiji.
- Recite deci da je ime adventističkog pastora iz ovog iskustva Daniel Kupertino.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću“ – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet“. Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

ITALIJA | 17. jun

Nisi sama

Selena

Selena je mislila da razume italijanski jezik. Na kraju krajeva, živela je u Rimu, glavnom gradu Italije, i celog života je govorila italijanski.

Ali primetila je da dečaci u državnoj školi ponekad koriste italijanske reči koje ona ne razume. Dečaci su izgovarali te reči kada učitelj nije mogao da ih čuje ili kada su bili napolju na odmoru. Nekoliko devojčica je takođe izgovaralo ove nepoznate reči.

Selena je kod kuće pitala majku šta to deca govore. „Zašto ovo kažu?“, upitala je. „Šta to znači?“

Majka je bila tužna. Objasnila je da su deca psovala. Deca su koristila veoma ružne reči da opišu Boga. Oni su hulili na Božje ime. Verovatno su, rekla je majka, deca čula ove reči od svojih roditelja ili drugih odraslih, a nisu ni znala da vređaju Boga.

Selena je bila razočarana i ljuta. Ona je volela Boga i nije želela da Ga neko vređa. Pokušavala je da izbegne decu koja su govorila ružne reči u školi.

Ubrzo su deca saznala da Selena ne voli da ih čuje kako psuju. Neka deca su mislila da je Selena čudna što voli Boga. Ismevali su je. Selena je bila tužna što deca ne vole Boga.

Selena je bila još tužnija kada je videla da jedan od njenih učitelja takođe ne voli Boga. Učiteljica koja joj je predavala matematiku i nauku bila je ateista. Ateista je neko ko ne veruje u Boga.

Učiteljica je rekla da Bog nije stvorio zemlju. Rekla je da je zemlja i sve u njoj nastalo samo od sebe. Selena nije verovala u to. Pročitala je Bibliju i znala je da je Bog stvorio svet i sve u njemu. Želela je da i njena učiteljica veruje u Boga.

Jednog dana, učiteljica je zamolila Selenu da napiše referat o prvim astronautima koji su poleteli na Mesec. Za svoje istraživanje, Selena je otišla na Internet i pročitala nekoliko knjiga. Bila je veoma zainteresovana da pročita što više o tri američka astronauta koji su poleteli na Mesec 1969. godine. Dva astronauta su sletela na Mesec, ali je jedan ostao u svemirskom brodu koji je kružio oko Meseca. Selenu je najviše zanimao astronaut u svemirskom brodu. Zvao se Majkl Kolins. Selena je u svom referatu napisala da je Majkl Kolins bio sam u svemirskom brodu. Posebno je bio usamljen kada je svemirski brod obišao tamnu stranu Meseca i više nije mogao da vidi Zemlju. Video je samo crninu. Bez ljudi. Bez života.

Selena je u svom referatu citirala ono što je Majkl Kolins rekao: „Sada sam sam, apsolutno sam izolovan od svakog poznatog života. Ja sam jedino živo biće. Ako bi se prebrojalo, rezultat bi bio tri milijarde plus dva na drugoj strani Meseca i plus jedan – samo Bog zna šta na ovoj strani." Selena je u referatu objasnila da je Majkl Kolins brojao ljude. On je u stvari rekao da na Zemlji živi 3 milijarde ljudi; dva astronauta koje nije mogao da vidi na drugoj strani Meseca; a na tamnoj strani, gde je bio sam u svemirskom brodu, bilo je samo jedno ljudsko biće – on – i Bog.

Prošle su dve i po godine, a Selena je nastavila da deli sa drugima svoju ljubav prema Bogu. Jednog dana, učiteljica je rekla razredu nešto neobično. Rekla je: „Prvi gutljaj iz čaše prirodnih nauka pretvoriće vas u ateistu. Ali vas na dnu čaše čeka Bog." Selena nije sasvim razumela šta je učiteljica time mislila. Ali razumela je da učiteljica menja svoje mišljenje o Bogu. Učiteljica je verovatno počela da veruje u Boga. Selena je tada odlučila da učiteljici pokloni Bibliju.

Ona se molila da učiteljica zavoli Boga. Molila se i da njeni drugovi iz razreda nauče da vole Boga. Ona zna da nikada nije sama. Iako je astronaut izgledao sasvim sam na tamnoj strani Meseca, bio je sa Bogom. Iako se možda ponekad oseća sasvim sama u školi, ona je sa Bogom.

Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću" – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom"; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih"; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet". Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti grad Rim u Italiji, u kom Selena živi.
- Recite deci da citat Majkla Kolinsa potiče iz njegove knjige iz 1974. godine: „Nošenje vatre: Putovanja astronauta."
- Recite deci da citat „Prvi gutljaj iz čaše prirodnih nauka pretvoriće vas u ateistu. Ali vas na dnu čaše čeka Bog" dolazi od Vernera Hajzenberga, dobitnika Nobelove nagrade za fiziku 1932. godine, za stvaranje kvantne mehanike.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Pošaljite po deci poruku da podsete roditelje na program Trinaeste subote sledeće subote i ohrabrite decu da donesu svoje darove Trinaeste subote. Podsetite sve da će naši darovi Trinaeste subote direktno pomoći pet projekata u četiri zemlje Interevropske divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na zadnjoj korici. Preuzmite mapu misije sa projektima na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.

MISIONSKI ZAPIS

Italija je bila prva zemlja u Evropi u kojoj su propovedane doktrine adventista sedmog dana. Majkl Belina Čehovski, bivši poljski sveštenik koji nije uspeo da ubedi adventiste sedmog dana da ga pošalju u Evropu, ubedio je drugu denominaciju da ga sponzoriše, i on je stigao u Italiju 1864.

13. SUBOTA ITALIJA | 24. jun

Tereza

Želim da idem u crkvu

Tri žene su pokucale na vrata Terezine kuće u Rimu u Italiji. Žene su bile ljubazne i ponudile su da sa porodicom čitaju Bibliju. Majka nije išla u crkvu i nije bila zainteresovana da čita Bibliju sa ovim ženama. Tereza je imala samo 9 godina, ali je želela da sazna više o Bibliji.

„Molim te, mama, mogu li da čitam Bibliju sa njima?“, zamolila je.

Majka je bila srećna što je Tereza želela da sazna više o Bibliji. Pristala je da žene dolaze svake nedelje i čitaju Bibliju sa njenom ćerkom.

Posle toga su tri žene dolazile svake nedelje popodne. Žene i Tereza su svaki put zajedno čitale Bibliju po sat vremena. Nakon što su čitale Bibliju, Tereza bi prenela majci šta je naučila. Ponekad se majka nije slagala sa onim što su žene rekle Terezi. Tada bi majka otvarala svoju Bibliju da pokaže Terezi šta Biblija kaže o tome. Iako majka nije išla u crkvu, dobro je poznavala Bibliju.

Jednom su žene rekle Terezi da treba da slavi Boga u crkvi u nedelju. Tereza je ispričala majci šta su joj one kazale. Majka je otvorila svoju Bibliju i pročitala četvrtu zapovest: „Sećaj se subotnog dana i smatraj ga svetim. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmi dan je Subota posvećena Gospodu, tvom Bogu” (2. Mojsijeva 20,8-10, NRP).

Kada je završila čitanje, majka je rekla: „Vidiš, Tereza, Biblija uči da je sedmi dan subota, pravi dan za obožavanje Boga, a ne nedelja.“

Jednog dana, žene su pozvale Terezu da ode sa njima u njihovu crkvu. Tereza je zaista želela da ide. Zamolila je majku da je odvede.

„Želim da idem u crkvu“, rekla je Tereza.

Konačno, majka je popustila.

„U redu, odvešću te“, rekla je.

Ali samo nekoliko dana kasnije, Tereza i majka su otišle na odmor u Rumuniju. Majka je rođena u Rumuniji i tamo su otišle u posetu rodbini.

Jednog jutra, majka je rekla Terezi da se spremi za odlazak u crkvu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci gde se na karti nalaze Rim u Italiji i Rumunija.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice iz Interevropske divizije: bit.ly/eud-2023.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće ciljeve strateškog plana Hrišćanske adventističke crkve „Poći ću" – cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom"; duhovni cilj br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih"; i duhovni cilj br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svom životu odražavaju biblijski pogled na svet". Za više informacija idite na: IWillGo2020.org.

Pre 13. subote

- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da ponesu svoj dar Trinaeste subote 24. juna. Podsetite sve da su njihovi misionski darovi poklon za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za pet projekata misije u četiri zemlje Interevropske divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na poleđini.
- Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.
- Pre ili posle pričanja iskustva, koristite kartu da prikažete zemlje u Interevropskoj diviziji – Portugal, Rumuniju, Nemačku i Italiju – koje će primiti dar Trinaeste subote. Kartu misije sa projektima možete preuzeti na Fejsbuku na bit.ly/fb-mq.

Tereza je mislila da će otići u crkvu kojoj pripadaju tri žene sa kojima je čitala Bibliju. Radovala se što će da ide sa majkom u crkvu.

Terezi se crkva veoma dopala. Dočekali su je sa radošću i odrasli i druga deca. Svi su bili veoma ljubazni.

Kada se bogosluženje završilo, majka ju je iznenadila.

„Ovo je Crkva adventista sedmog dana", rekla je majka.

Tada je Tereza shvatila da je majka nije odvela u crkvu u koju je ona želela da ide.

Ali nije joj smetalo. Bila je srećna jer je zaista uživala u subotnom bogosluženju.

Majka je bila srećna što se Terezi dopala crkva. Ona je odrasla u adventističkoj porodici.

Kada se Tereza vratila u Italiju, želela je da nastavi da ide u crkvu subotom.

„Želim da idem u crkvu", rekla je.

Majka je pristala da je vodi. Pronašli su adresu Adventističke crkve u Rimu i stavili je u aplikaciju za navigaciju na majčinom mobilnom telefonu. Ali nikako nisu mogle da nađu crkvu. Kada su izašle sa železničke stanice koja je bila najbliža crkvi, hodale su veoma dugo. Tri puta su pratile uputstvo navigacije i tri puta su se vraćale na železničku stanicu. Što je još gore, bilo je veoma vruće. Bilo je leto, pred kraj avgusta.

Tereza i majka su prestale da hodaju. Tereza je bila veoma razočarana. Molila se: „Bože, želim da idem u tvoj dom. Tražim Te. Zašto ne mogu da Te pronađem?"

Kada je završila molitvu, okrenula je glavu i pročitala natpis „Crkva adventista sedmog dana". Našle su je! Stajale su tačno ispred crkvene zgrade!

Tereza i majka su ušle u crkvu i slavile Boga te subote.

Danas Tereza ima 14 godina i ona i majka idu u crkvu svake subote. Njena dva starija brata i sestra također idu u crkvu. Bog je iskoristio Terezu da dovede njenu celu porodicu u crkvu.

Hvala vam na današnjim darovima Trinaeste subote koji će pomoći ljudima u Interevropskoj diviziji da saznaju dobre vesti o Isusu i Njegovom skorom dolasku. Darovi će pomoći pet projekata misije u četiri zemlje, uključujući osnovnu školu i centar za vanškolsko obrazovanje u Rumuniji. Hvala vam na vašim darovima.

ČUDESNA ZEMLJA

Pica se spominje u istorijskim izvorima već 10. godine nove ere, ali u savremenije doba, pica je počela da se pravi u Napulju 1700-ih godina. Testenina datira iz 4. godine pre nove ere u Italiji, a postoje i crteži na predrimskim zidovima koji prikazuju kako izgleda stara oprema za pravljenje testenina.

Budući projekti Trinaeste subote

Darovi Trinaeste subote u sledećem tromesečju će podržati dva projekta u Transevropskoj diviziji:

- Centar uticaja u Rigi u Letoniji
- Omladinski kamp u Zelenici u Crnoj Gori

Hajde da se igramo!

BARA DO LENKO

(IGRA IZ PORTUGALA)

UPUTSTVA:

Osvojeni broj poena se određuje unapred. Dva tima stoje sa obe strane sobe ili igrališta, a jedan igrač u sredini drži maramicu. Svaki igrač u svakom timu dobija tajni broj, tako da će u svakom timu biti broj – 1, 2, 3, itd. Kada se pozove taj broj, igrač sa tim brojem iz svakog tima trči do sredine i pokušava da zgrabi maramicu pre nego što igrač drugog tima stigne tamo. Ekipa koja uhvati maramicu dobija poen, a zatim se proziva novi broj. Da bi bilo još zabavnije, osoba u sredini može da odluči kako igrač treba da trči (unazad, da skakuće na jednoj nozi, u cik-cak, sa zatvorenim očima, itd.). Tim koji prvi postigne izabrani broj bodova je pobednik.

Hajde da pevamo!

PACEA LUI (IMAM MIR)

SRPSKI:

IMAM MIR

Imam mir nalik reci
Što dolinom se pruža.
To je mir koji Isus daje mi.
Kao kapljice rose
Kao dan pun svežine,
To je dar koji Isus daje mi.

Imam ljubav duboku,
Kao najdublje more,
Ljubav koju moj Isus daje mi.
Čvrsta kao planina,
Topla sunčeva svetlost,
To je dar koji Isus daje mi.

RUMUNSKI:

PACEA LUI

Pacea Lui ca un fluviu,
Pacea Lui ca un fluviu,
Pacea Lui azi imi umple inima.
Pacea Lui ca un fluviu,
Pacea Lui ca un fluviu,
Pacea Lui azi imi umple inima.

Un ocean de iubire,
Un ocean de iubire,
Un ocean azi imi este inima.
Un ocean de iubire,
Un ocean de iubire,
Un ocean azi imi este inima..

Oboji zastave

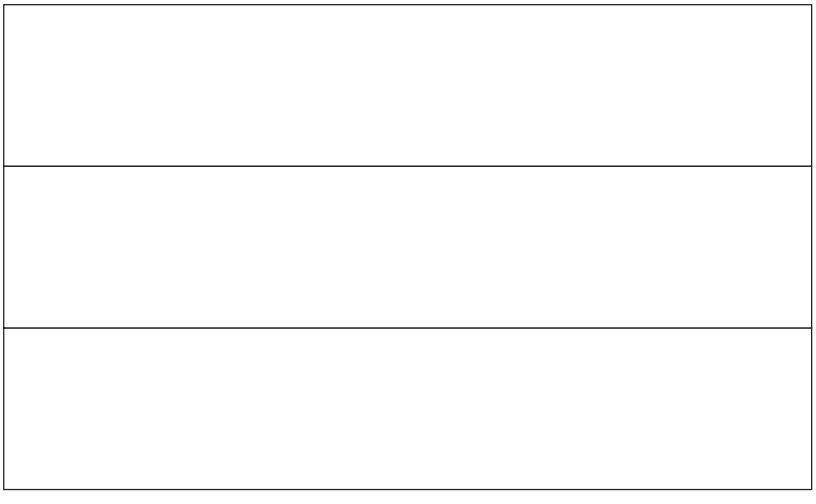

NEMAČKA

UPUTSTVO:

Obojite gornju traku crnom, srednju crvenom, a donju žutom bojom.

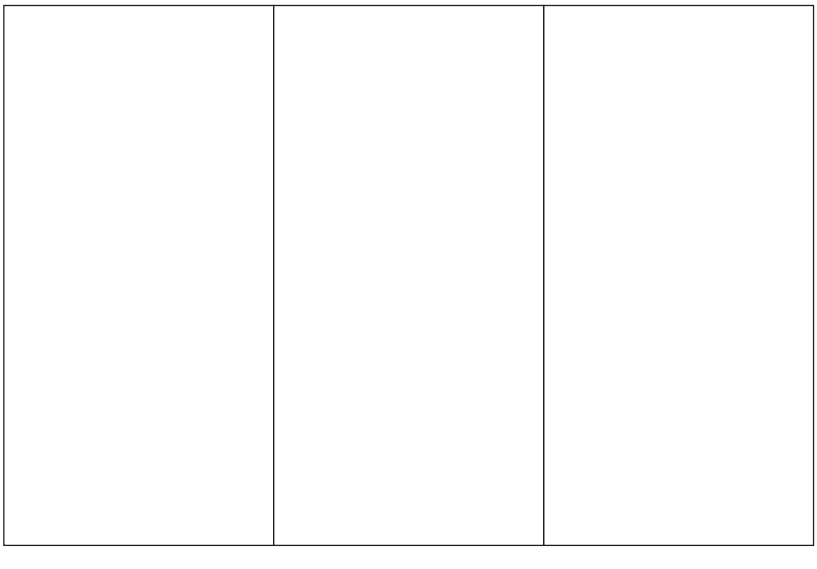

ITALIJA

UPUTSTVO:

Obojite levu traku zelenom, srednju ostavite belu, a desnu obojite crvenom bojom.

Oboji zastave

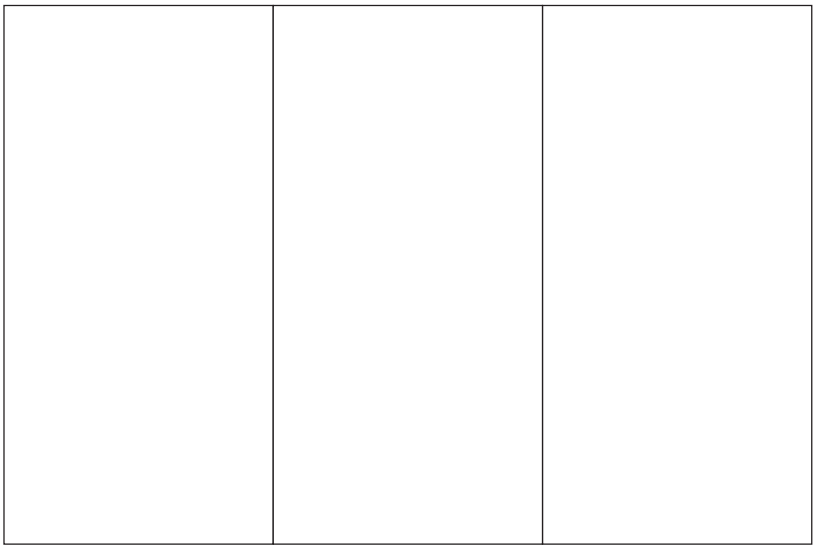

RUMUNIJA

UPUTSTVO:

Obojite levu traku plavom, srednju žutom, a desnu crvenom bojom.

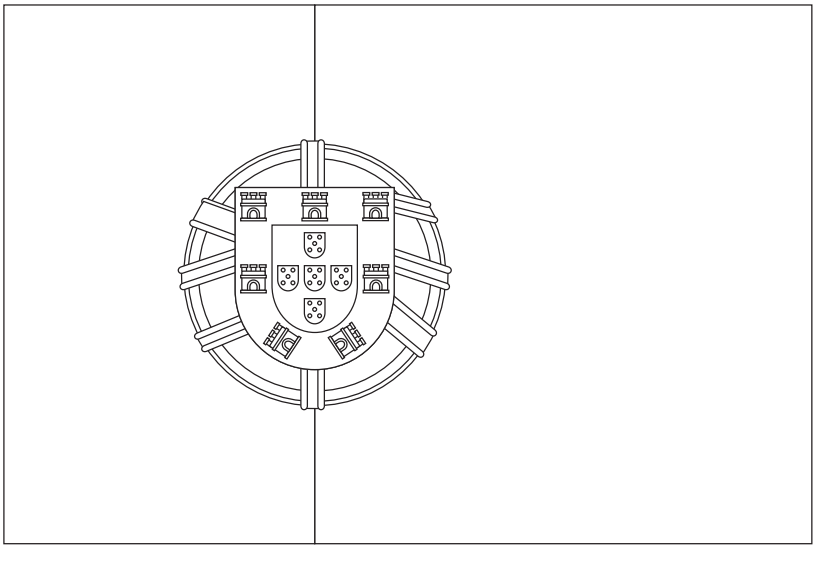

PORTUGAL

UPUTSTVO:

Obojite levi deo zelenom, a desni crvenom bojom. Obojite kružni oblik u sredini žutom bojom. Ostavite tanku ivicu oko štita da bude beo. Obojite široku srednju ivicu crvenom bojom, a dvorce žutom sa crnim vratima i prozorima. Ostavite središnji štit u beloj boji i obojite male štitove tamnoplavom, i neka male tačke po njima ostanu bele.

Hajde da kuvamo!

SALATA OD TROBOJNE PASTE

(ITALIJA)

Za 4 porcije

SASTOJCI:

- 350 g testenine farfale (mašnice).
- 500 g svežeg zrelog čeri paradajza
- 6 kašika ekstra devičanskog maslinovog ulja
- 10-12 listova svežeg bosiljka
- sitna so
- krupna so

UPUTSTVO:

Obavezno pozovite odraslu osobu da vam pomogne oko seckanja i kuvanja testenine.

Za nadev:

1. Pripremite nadev najmanje 20 minuta unapred. Operite čeri paradajz, a zatim ih sve iseckajte na polovine. Veći se mogu iseći i na četiri dela, ali potrudite se da ne budu premali komadi. Začinite paradajz sa dosta ekstra devičanskog maslinovog ulja (oko 3 kašike ili po vašem ukusu) i malo sitne soli.
2. Operite i listove svežeg bosiljka. Zatim ih grubo iscepkajte rukama. Dodajte bosiljak u začinjen paradajz. Promešajte i ostavite po strani. Pustite da nadev odstoji oko 20 minuta. Povremeno pomešajte kašikom. Tako će paradajz pustiti sokove, a bosiljak će pustiti svež miris.

Testenina:

3. Stavite vodu u lonac da provri i dodajte krupnu so. Zapamtite da su vam potrebne 4 šolje (1 litar) vode sa 3/4 kašike (10 g) krupne soli na 100 g suve testenine. Sipajte testeninu i kuvajte prema uputstvu na pakovanju. Farfale (ili mašnice) testenina se obično kuva 12 minuta kada se kuva al dente.
4. Ocedite testeninu i stavite je u veliku činiju za salatu. Začinite je sa 2 kašike ekstra devičanskog maslinovog ulja, dobro promešajte i ostavite da se ohladi. Ako ste u žurbi i želite da se brzo ohladi, nakon što je ocedite, stavite je pod hladnu vodu.
5. Kada se testenina ohladi, dodajte italijanski nadev od crvenog čeri paradajza i listova svežeg bosiljka.

Izvori

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Interevropske divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa Interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Nemačka: vladin veb-sajt	bit.ly/GermanyGovt
Nemačka nacionalna turistička zajednica	bit.ly/GermanyNTB
	bit.ly/Travel_in_Germany
Italija: vladin veb-sajt	bit.ly/ItalyGovt
Rik Stives	bit.ly/StevesItaly
Nacionalna geografija	na.natgeo.com/3MlSPgX
Portugal: vladin veb-sajt	bit.ly/PortGovt
Turistički vodič	bit.ly/RGPortugal
Posetite Portugal	bit.ly/Visit_Port
Rumunija: veb-stranica vlade	www.gov.ro/en
Rumunski turizam	bit.ly/RomaniaTour
Lonli planet	bit.ly/LP_Romania

Adventisti sedmog dana

Interevropska divizija	bit.ly/SDA_EUD
Severnonemačka unija	bit.ly/SDA_NGUC
Južnonemačka unija	bit.ly/SDA_SGUC
Italijanska unija	bit.ly/SDA_ITCC
Portugalska unija	bit.ly/SDA_PUCC
Rumunska unija	bit.ly/SDA_RUC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 24. juna. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionsko delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Interevropskoj diviziji. Dvanaeste subote, 17. juna, iznesite pred crkvu izveštaj o misionskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod: Gabrijela Popović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

PROJEKTI:

1. Izgradnja osnovne škole u Setubalu u Portugalu
2. Izgradnja centra „Nada i život“ u Lionu u Francuskoj
3. Izgradnja omladinskog kampa u Glandu u Švajcarskoj
4. Izgradnja osnovne škole u Mojzei u Rumuniji
5. Izgradnja centra za vannastavne aktivnosti u Galaci u Rumuniji
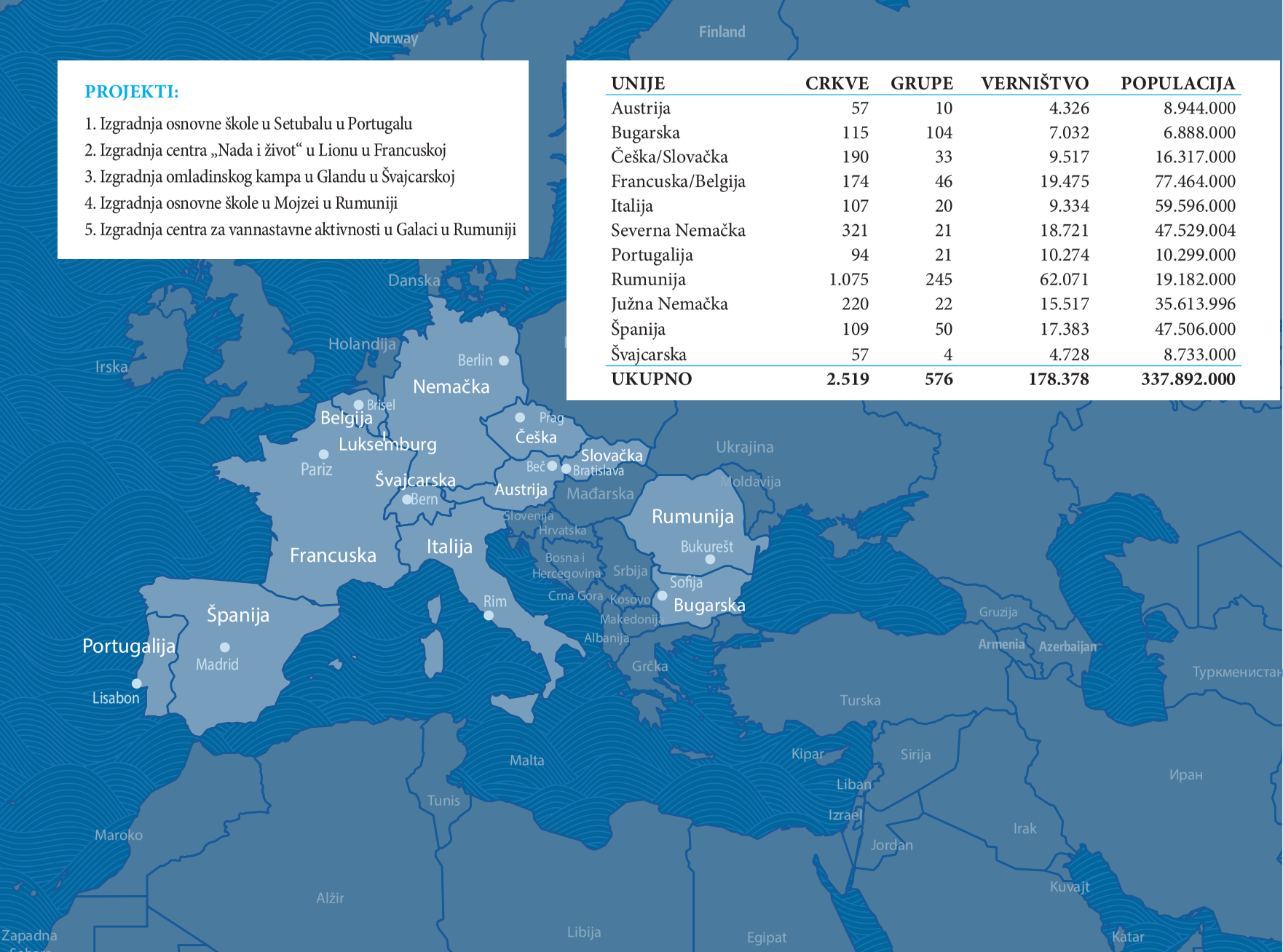
UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Austrija	57	10	4.326	8.944.000
Bugarska	115	104	7.032	6.888.000
Češka/Slovačka	190	33	9.517	16.317.000
Francuska/Belgija	174	46	19.475	77.464.000
Italija	107	20	9.334	59.596.000
Severna Nemačka	321	21	18.721	47.529.004
Portugalija	94	21	10.274	10.299.000
Rumunija	1.075	245	62.071	19.182.000
Južna Nemačka	220	22	15.517	35.613.996
Španija	109	50	17.383	47.506.000
Švajcarska	57	4	4.728	8.733.000
UKUPNO	**2.519**	**576**	**178.378**	**337.892.000**